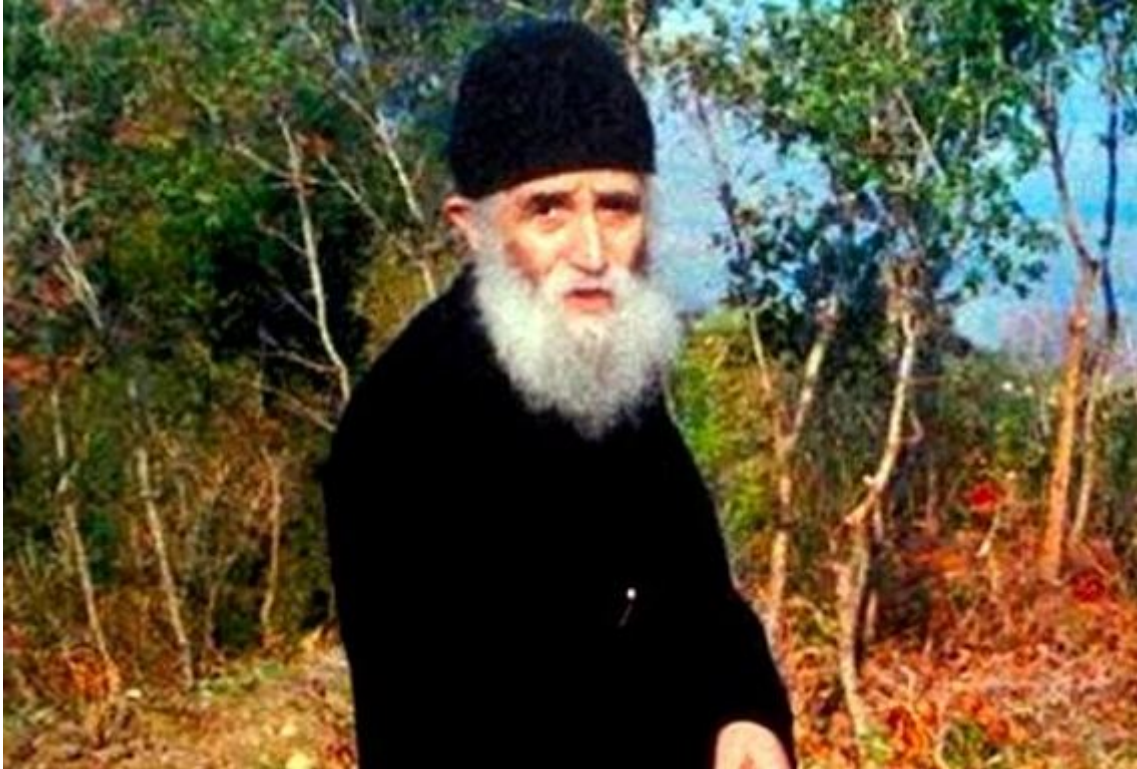

“Γέροντα, όταν είμαι στενοχωρημένη, πως θα βρω παρηγοριά;”

/ [Αγιορείτικα](#)

Πολλά τα αποφθέγματα του Αγίου Παισίου για όλα τα θέματα. Στο επίκεντρο των διδαχών του βρισκόταν πάντα η γαλήνη της ψυχής του ανθρώπου και η στροφή της αγάπης αυτού προς τον Θεό. Διαβάστε παρακάτω ένα παράδειγμα για το τι έλεγε σχετικά με την παρηγοριά.

-Γέροντα, όταν είμαι στενοχωρημένη, πως θα βρω παρηγοριά;

-Να καταφύγεις στην προσευχή. Και μόνον το κεφάλι σου να ακουμπήσεις σε μία εικόνα, θα βρεις παρηγοριά. Κάνε το κελλί σου σαν εκκλησάκι με εικόνες που σε αναπαύουν , και θα δης, θα βρίσκεις μέσα σε αυτό πολλή παρηγοριά.

-Μερικές φορές, Γέροντα, κατά την ώρα της προσευχής ασπάζομαι τις εικόνες. Είναι σωστό;

-Σωστό είναι . Κανονικά έτσι πρέπει να ασπαζόμαστε τις εικόνες: Να ξεχειλίζει η καρδιά μας από αγάπη προς τον Χριστό, την Παναγία και τους Αγίους, και να πέφτουμε , να προσκυνούμε τις άγιες εικόνες τους.

Μία χρονιά , στις 26 Μαρτίου , που γιορτάζουμε την Σύναξη του Αρχαγγέλου Γαβριήλ , προσευχόμουν όρθιος μπροστά στις εικόνες του Χριστού και της Παναγίας. Για μία στιγμή βλέπω τον Χριστό και την Παναγία να κινούνται σαν ζωντανοί! «Χριστέ μου, είπα, ευλόγησε με». Και, καθώς έπεφτα να προσκυνήσω, μία έντονη ευωδία γέμισε το κελλί. Με επίασε τρέλλα! Το χαλάκι που είχα στρωμένο κάτω, αν και ήταν γεμάτο χώμα, ακόμη και αυτό ευωδίαζε. Έμεινα γονατιστός και.... ασπαζόμουν αυτό το χαλάκι. Τέτοια ευωδία!

-Γέροντα, όταν προσεύχομαι, βοηθάει να φέρω στον νού μου την εικόνα του Χριστού;

-Κοίταξε, όταν προσεύχεσαι μπροστά σε μία εικόνα, η εικόνα βοηθάει, γιατί από την εικόνα περνάς στο εικονιζόμενο πρόσωπο . Όταν όμως προσεύχεσαι νοερώς και είσαι σκυμμένη με κλειστά τα μάτια, δεν πρέπει να φέρνης στην φαντασία σου εικόνες, γιατί μπορεί να το εκμεταλλευθή το ταγκαλάκι και να σου τα παρουσιάση σαν οράματα, για να σε πλανήση και να σου κάνει κακό.

Ιδίως η ευχή καλά είναι να γίνεται με καθαρό νού, χωρίς λογισμούς η παραστάσεις, έστω κι αν αυτές είναι εικόνες του Χριστού η παραστάσεις από την Αγία Γραφή, γιατί αυτό είναι επικίνδυνο, ιδιαίτερα για όσους έχουν πολλή φαντασία και υπερηφάνεια. Μόνον όταν έρχονται ρυπαροί η βλάσφημοι λογισμοί , μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε παραστάσεις από την Αγία Γραφή. Η καλύτερη όμως «παράσταση» είναι η συναίσθηση της αμαρτωλότητός μας και της αχαριστίας μας.

Από το βιβλίο «Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου- Λόγοι Ζ΄Περὶ Προσευχής»